

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0111 van 30 mei 2012
in de zaak 1112/0080/SA/3/0056

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen DE PUYDT
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolvengracht 38 bus 2
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. Mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 3000 Leuven, Diestsevest 113
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 23 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 juli 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 29 april 2011 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen onder voorwaarde de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een berging.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 januari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura VALGAEREN die loco advocaat Koen DE PUYDT verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Koen VAN WYNSBERGE die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 4 november 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 17 november 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 23 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*nieuwbouw berging*".

Volgens de bij de aanvraag gevoegde beschrijvende nota heeft de berging als functie het bergen van gereedschap en machines voor het onderhoud van de weide waarop de berging is voorzien. De plannen geven echter aan dat een groot deel van de berging (83%) dienst zal doen als stalling voor schapen en dat het overige deel dienst zal doen als berging voor hooi en gereedschap.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 januari 2011 tot en met 23 februari 2011, worden vier bezwaarschriften ingediend, onder andere één uitgaande van de huidige verzoekende partij.

De gemeentelijke milieudienst brengt op 24 januari 2011 gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling Antwerpen brengt op 28 januari 2011 een gunstig advies uit.

Polder Willebroek brengt op 1 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek weigert op 29 april 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de codex gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- *Functionele inpasbaarheid, schaal, ruimtegebruik, materiaalgebruik, hinder ... de aanvraag is gelegen in agrarisch gebied.*

Om te kunnen toetsen aan de goede ruimtelijke ordening wordt er verwezen naar de omzendbrief RO/2002/01 zoals hoger reeds vermeld:

UITGANGSPUNTEN EN BEOORDELINGSCRITERIA

Bij het zoeken naar een geschikte inplanting voor een stalling voor weidedieren en derhalve ook bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid ervan, gelden onder andere volgende uitgangspunten:

- *anders dan schuilhokken op geïsoleerde weiden, dienen stallingen in principe opgericht te worden bij de woning van de aanvrager; alleen wanneer daarvoor om ruimtelijke of om milieuhygiënische redenen de stedenbouwkundige vergunning uitgesloten is, kan de oprichting van een tijdelijke stalling op een weide, los van de woning van de aanvrager, toegestaan worden;*

Echter heeft de berging die nu wordt aangevraagd een heel permanent karakter. Ze wordt voorzien op een vaste fundering en een constructie in beton met een gevelsteenstrip erop aangebracht. Dit heeft geen tijdelijk karakter.

- *bij woningen in lintvormig woongebied (met landelijk karakter) of in agrarisch gebied dient de stalling in principe binnen de huiskavel opgericht te worden en een fysieke eenheid te vormen met de woning of op korte afstand ervan te worden opgericht, binnen de vastgestelde of gebruikelijke bebouwingsgrens (bijvoorbeeld het 50 m diepe woongebied); in dit geval mag het om een permanente stalling gaan;*

De aanvrager woont zelf te [REDACTED] (woongebied), een terrein dat grenst aan het aanpalend agrarisch perceel en heeft nog de mogelijkheid om binnen de verkavelingsvoorschriften een stalling met permanent karakter te voorzien op zijn perceel in het woongebied.

- *waar de stalling om ruimtelijke of milieuhygiënische redenen onmogelijk kan voorzien worden bij de woning van de aanvrager, kan een tijdelijke stalling toegestaan worden in de weide van de aanvrager, mits voldaan is aan de principes van de ruimtelijke*

inpasbaarheid en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht van het gebied; hierbij wordt gezocht naar een passende inplantingsplaats, aansluitend bij wegenis, bestaande landschapselementen, zoals bomenrijen, beboste percelen, enz.;
Hier wordt weer vermeld dat hier bij uitzondering een tijdelijke stalling kan, als het afgetoetst wordt aan de ruimtelijke ordening. De aanvraag heeft een permanent karakter.
- de omvang van de stalling moet in verhouding staan tot de aard en het aantal weidedieren waarvoor hij bestemd is en de noodzaak tot stalling;
De aanvraag voorziet in een berging van 54m². Als je de cijfers bekijkt van het aantal dieren ten opzichte van de oppervlakte van de grond van de aanvrager, gaat het wel degelijk grote stalling ten opzichte van het aantal schapen dat in verhouding staat met de grond.
- de goede ruimtelijke ordening mag door de gevraagde stalling niet worden geschaad;
Het gaat om een permanente berging in agrarisch gebied.
De inplanting wordt voorzien deels achter de aanvrager zijn perceel en deels achter de eigendom van aanpalende burens. In het kader van het openbaar onderzoek is deze inplanting daar niet te verantwoorden.
Het voorgesteld materiaalgebruik voorziet in een permanente berging en geen tijdelijke stalling.
...

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkommende partijen op 27 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek brengt op 17 juni 2011 ongunstig advies uit en bevestigt het eerder ingenomen standpunt.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

8. LEGALITEIT: niet OK

...

Volgens het aanvraagformulier betreft de aanvraag geen stalling voor schapen maar een berging voor gereedschap. Het oprichten van nieuwe gebouwen in het agrarisch gebied, niet in functie van beroepslandbouw, is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming en volgens de Vlaamse Codex ook niet vergunbaar.

9. GOEDE RO: niet OK

Toelichting

De aanvraag betreft de oprichting van een berging met schapenstalling van 4m50 breed en 12m lang. De berging wordt opgericht met hellend dak van 5° en in betonnen gevelpanelen met rode steenstrips.

De berging wordt ingeplant op 5m uit de achterste perceelgrens van de woonkavel van de aanvrager, op een nog onbebouwd perceel in agrarisch gebied. De kavel met woning van de aanvrager is gelegen in een verkaveling in woongebied met landelijk karakter.

Hoewel op het plan 45m² wordt voorzien voor de stalling van schapen, vermeldt de beschrijvende nota van de architect dat de berging als functie het bergen van gereedschap en machines voor het onderhoud van de weide heeft.

In het beroepschrift wordt geargumenteed dat de aanvrager een 30tal schapen heeft en dat een stalling van 54m² in overeenstemming is met de omzendbrief Omzendbrief

RO/2002/01: Richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

De aanvraag voldoet niet aan de bepalingen van voormelde omzendbrief.

Volgens de bijgevoegde plannen wordt de berging opgericht met een fundering, met stalen kolommen, betonplaten wanden, een stalen poort en aluminium schrijnwerk. Uit de gebruikte materialen en opbouw van de berging/stalling, blijkt duidelijk dat het een permanent gebouw betreft en geen schuilhok of tijdelijke stalling voor schapen.

Normaliter worden geen permanente stallen of bergingen toegestaan op geïsoleerde percelen in het agrarisch gebied. Het dossier bevat geen gegevens over het aantal schapen dat de aanvrager houdt, noch wordt aangetoond waarom de berging/ stalling niet op de huiskavel kan worden opgericht.

Bovendien betreft de aanvraag volgens het aanvraagformulier geen stalling voor schapen maar een berging voor gereedschap. Het aansnijden van onbebouwde percelen in het agrarisch gebied voor niet-landbouw doeleinden, schaadt de landbouwstructuren en werkt versnippering van het agrarisch gebied in de hand.

Indien de aanvrager een berging wenst op te richten, dient dit te gebeuren op de huiskavel in het woongebied en conform de verkavelingsvoorschriften.

...

Na de hoorzitting van 26 juli 2011, beslist de verwerende partij op 28 juli 2011 om het beroep voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de voorgebrachte plannen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

8. Beoordeling

Volgens het gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

...

De aanvraag betreft de oprichting van een schapenstalling met een berging van 4m50 breed en 12m lang. De berging zal dienst doen voor de stalling van een traktor en gereedschap voor het onderhoud van de weide.

De constructie wordt opgericht met hellend dak van 5° en in betonnen gevelpanelen met rode steenstrips.

De stalling wordt ingeplant op 5m uit de achterste perceelsgrens van de woonkavel van de aanvrager, op een nog onbebouwd perceel in agrarisch gebied. De kavel met woning van de aanvrager is gelegen in een verkaveling in woongebied met landelijk karakter.

In het beroepschrift wordt geargumenteed dat de aanvrager een 30tal schapen heeft en dat een stalling van 54m² in overeenstemming is met de omzendbrief Omzendbrief RO/2002/01: Richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

Volgens voormelde omzendbrief gelden volgende uitgangspunten bij het zoeken naar en geschikte inplanting voor een stalling voor weidedieren en derhalve ook bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid ervan:

- anders dan schuilhokken op geïsoleerde weiden, dienen stallingen in principe opgericht te worden bij de woning van de aanvrager; alleen wanneer daarvoor om ruimtelijke of om milieuhygiënische redenen de stedenbouwkundige vergunning uitgesloten is, kan de oprichting van een tijdelijke stalling op een weide, los van de woning van de aanvrager, toegestaan worden;
- waar mogelijk wordt gebruik gemaakt van de bestaande stallingsmogelijkheden op een gedesaffekteerde landbouwbedrijfszetel;
- bij woningen in lintvormig woongebied (met landelijk karakter) of in agrarisch gebied dient de stalling in principe binnen de huiskavel opgericht te worden en een fysische eenheid te vormen met de woning of op korte afstand ervan te worden opgericht, binnen de vastgelegde of gebruikelijke bebouwingsgrens (bijvoorbeeld het 50 m diepe woongebied); in dit geval mag het om een permanente stalling gaan;
- waar de stalling om ruimtelijke of milieuhygiënische redenen onmogelijk kan voorzien worden bij de woning van de aanvrager, kan een tijdelijke stalling toegestaan worden in de weide van de aanvrager, mits voldaan is aan de principes van ruimtelijke inpasbaarheid en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht van het gebied; hierbij wordt gezocht naar een passende inplantingsplaats, aansluiten bij wegenis, bestaande landschapselementen, zoals bomenrijen, beboste percelen, enz.;
- de inkadering van de stalling op de gekozen site of in het bewuste landschap wordt vaak bevorderd door een passende, streekeigen beplanting;
- de aanvrager moet effectief weidedieren houden, waarvoor de stalling is bestemd; de aanvrager moet voor de dieren over voldoende graasweiden in eigendom, pacht of in gebruik beschikken; de bewijzen van zowel het hebben van dieren als van voldoende graasweiden alsmede een plan met aanduiding van de ligging ervan moeten aan het dossier worden toegevoegd;
- de omvang van de stalling moet in verhouding staan tot de aard en het aantal weidedieren waarvoor hij bestemd is en de noodzaak tot stalling;
- de goede ruimtelijke ordening mag door de gevraagde stalling niet worden geschaad;
- de omvang van de tijdelijke stalling zal zowel naar volume als naar het aantal te stallen dieren beperkt zijn;

De deputatie is van oordeel dat wordt voldaan aan de omzendbrief. De aanvrager houdt een 30-tal schapen en heeft hiervoor voldoende weiland in eigendom. De berging doet dienst voor het stallen van gereedschap, nodig voor het onderhoud van de weide. De constructie is in verhouding tot het aantal schapen dat de aanvrager houdt.

De stalling wordt opgericht in de nabijheid van de woning. Het betreft een tijdelijke stalling. Het advies van het Agentschap Duurzame Landbouwon ontwikkeling is gunstig. De deputatie wenst de materiaalkeuze vrij te laten.

De aanvraag schaadt de goede ruimtelijke ordening niet en is inpasbaar in de omgeving.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partij houdt voor dat de aanplakking van de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde mededeling pas op 15 augustus 2011 is gebeurd. De verwerende partij en de tussenkomenende partijen betwisten dit niet. Het attest van aanplakking zelf wordt echter niet voorgelegd. Dergelijk attest kan nochtans op eenvoudig verzoek door elke belanghebbende aangevraagd worden overeenkomstig artikel 4.7.23, §4, derde lid VCRO.

Uit het administratief dossier blijkt enkel dat de bestreden beslissing aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek en aan de tussenkomenende partijen werd betekend met een aangetekende zending van woensdag 10 augustus 2011. De in artikel 4.7.23, §4, tweede lid VCRO bedoelde termijn van tien dagen waarbinnen tot aanplakking dient overgegaan te worden, kon derhalve ten vroegste een aanvang nemen op donderdag 11 augustus 2011.

Rekening houdende met voormelde gegevens dient gesteld te worden dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep bij aangetekende brief van 23 september 2011 tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij wijst er op dat zij eigenaar is van een terrein met eengezinswoning van waaruit op heden kan worden genoten van een weids uitzicht op een op dit ogenblik volledig onbebouwd agrarisch gebied. De vergunde berging wordt ingeplant op 5 m van de achterste perceelsgrens van de verzoekende partij en dit voor 1/3 parallel eraan en is van die aard dat het uitgestrekte uitzicht waarvan de verzoekende partij nu geniet, grotendeels verdwijnt. De verzoekende partij wijst er op dat ook het ruimtegevoel waarvan zij nu geniet, zal verdwijnen.

Verder wijst de verzoekende partij op het feit dat de berging zuidwestelijk ten opzichte van haar woning wordt ingeplant waardoor ze een belangrijke invloed kan hebben op de zon- en lichtinval op het perceel van de verzoekende partij nu er op het rechtsgelegen perceel tevens een diepe berging staat die de zon- en lichtinval reeds belemmert.

Er zal volgens de verzoekende partij ook geluids- en geurhinder ontstaan door de plaatselijke concentratie van 27 schapen nu de toegangspoort tot de berging op 5 meter van het perceel van de verzoekende partij is ingeplant. De wind komt daarenboven overwegend uit zuidwestelijke richting zodat een onaangename geur ten gevolge van een concentratie aan schapenuitwerpselen onafwendbaar zal zijn.

2.

De tussenkomenende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij. Zij menen dat de verzoekende partij de kans op geur- en geluidshinder niet aannemelijk maakt, noch aannemelijk maakt dat de aanwezigheid van 27 schapen een abnormale geluids- of geurhinder zou veroorzaken die het niveau overstijgt dat door een bewoner in een woongebied met landelijk karakter, grenzend aan een agrarisch gebied, moet kunnen worden getolereerd. De

tussenkomen de partijen menen ook dat de verzoekende partij zichzelf tegenspreekt daar waar ze in één van de middelen stelt dat de berging gebruikt zal worden voor het stallen van materiaal in het kader van een tuinaanlegbedrijf zodat niet kan worden gezien hoe er dan geluids- of geurhinder kan zijn.

De tussenkomen de partijen menen dat het stallen van 27 schapen in agrarisch gebied niet milieuvergunningplichtig is aangezien deze activiteit als weinig hinderlijk wordt beschouwd zodat ook hier de klacht over mogelijke geluids- en geurhinder niet kan worden begrepen. Daarenboven zijn deze mogelijke geluids- en geurhinder geen rechtstreeks gevolg van het ten uitvoer leggen van de bestreden beslissing doch wel van de exploitatie van de stal.

Wat het mogelijk verlies aan zicht betreft, wijzen de tussenkomen de partijen er op dat op het perceel van de verzoekende partij een illegale berging/tuinhuisje voorkomt op minder dan 3 meter van de zijdelingse perceelsgrens met de tussenkomen de partijen. Deze illegale berging/tuinplaats verbreekt volgens de tussenkomen de partijen het causaal verband tussen de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing en de ingeroepen visuele hinder en beweerde beperking aan lichtinval.

De tussenkomen de partijen menen dat de verzoekende partij geen vrij zicht meer heeft vanuit haar tuin en woning en dit door de illegale berging/tuinhuis op haar eigen perceel. De betrokken berging komt, zo stellen de tussenkomen de partijen, slechts beperkt te liggen achter het perceel van de verzoekende partij en dan nog net op die plaats waar de illegale berging van de verzoekende partij ingeplant is. Deze illegale berging ontnemt de verzoekende partij volgens de tussenkomen de partijen elk zicht op de inplantingsplaats van de bestreden stalling.

De tussenkomen de partijen menen dan ook dat de verzoekende partij niet over het rechtens vereiste belang beschikt.

3.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het belang van de verzoekende partij dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen

waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

2.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van het naastliggende perceel rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing en dat zij de aard en de omvang van de ingeroepen hinder en nadelen (verlies aan uitzicht op het achterliggend agrarisch gebied, verlies aan ruimtegevoel, verminderde licht- en zoninval, geluids- en geurhinder) voldoende concreet heeft omschreven. Er valt bovendien niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan tussen vermelde hinder en nadelen en de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

Anders dan de tussenkomende partijen voorhouden en anders dan het geval is met het oog op de toepassing van artikel 4.8.13 VCRO, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO evenwel niet dat de ingeroepen hinder en nadelen direct voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing. Mits het mogelijk bestaan van de ingeroepen hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk is en de aard en de omvang ervan voldoende concreet is omschreven, is de Raad van oordeel dat hinder en nadelen die lijken voort te vloeien uit de werking of de exploitatie van de constructie, minstens als onrechtstreekse hinder en nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen aangemerkt worden.

3.

De omstandigheid dat het tuinhuis van de verzoekende partij illegaal zou zijn opgericht doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept als moeilijk te herstellen ernstig nadeel in het verlies aan een weids uitzicht op het achterliggend agrarisch gebied en, daardoor een verlies aan ruimtegevoel aangezien de berging op 5m van haar achterste perceelsgrens is vergund, met een hoogte van 3 tot 3,5m, voor 1/3 parallel aan die achterste perceelsgrens. Zij voegt fotomateriaal bij om dit te staven en wijst nog op het feit dat de berging voor 27 schapen over een oppervlakte beschikt die gelijk is aan die van een ééngezinswoning.

Voorts stipt de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel de verminderde licht- en zoninval aan omdat de vergunde constructie in het zuidwesten staat. De verzoekende partij wijst als moeilijk te herstellen ernstig nadeel ook op geluids- en geurhinder doordat de toegangspoort van de vergunde constructie voor vermelde concentratie van schapen aan haar zijde is voorzien en de wind – bij gebrek aan bebouwing – voornamelijk uit zuidwestelijke richting komt.

Tot slot stipt de verzoekende partij de functie/bestemming/het gebruik als stoornis in het leefklimaat aan als moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat zal volgens haar, gelet op het permanent karakter van de constructie, niet evident zijn en leiden tot tijdrovende en geldverslindende procedureslagen.

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofdte van de verzoekende partij dan ook niet te betwisten

3.

De tussenkomenende partijen stellen dat er geen sprake is van een ongeschonden en gevrijwaard open zicht op een uitgestrekt landschap. De tussenkomenende partijen wijzen hiertoe enerzijds op de inplanting van de eigen bergplaats van de verzoekende partij die dezelfde hoogte als de betwiste constructie heeft, en anderzijds op van de diepe inplanting van een garage op het links aanpalend perceel, evenals op de stallingen van een verder gevestigd melkveebedrijf en de lintbebouwing langsheen de aangrenzende straten. Ook de tussenkomenende partijen leggen foto's neer teneinde hun repliek aanschouwelijk te staven.

Zij menen dat geen geluids- en geurhinder is aangetoond en benadrukken voorts dat een schapenhouderij pas vanaf 150 schapen onderworpen is aan de milieuvergunningsplicht. De aangevoerde geluids- en geurhinder, zo stellen zij nog, is overigens het rechtstreeks gevolg van de exploitatie en niet van de bestreden beslissing als dusdanig. Zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State om te duiden op het feit dat de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning te onderscheiden zijn in functie van de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en stellen ook dat er een grotere tolerantie verwacht mag worden in de buurt van agrarisch gebied.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die haar desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat met betrekking tot de aangevoerde geluids- en geurhinder voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst ervan daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De feitelijke vaststelling dat de toegangspoort van de vergunde constructie aan de zijde van het perceel van de verzoekende partij is gesitueerd, in combinatie met het aantal schapen, impliceert niet per definitie dat er sprake is van overdreven geluids- en geurhinder. Uit de door de tussenkomende partijen neergelegde stukken, zoals bevestigd en niet betwist op de openbare terechtzitting, blijkt bovendien dat de weide waarop de constructie zou komen te staan, momenteel reeds begraasd wordt door de schapen.

Bovendien grenst het eigendom van de verzoekende partij aan agrarisch gebied, ten opzichte waarvan zij blijkbaar de geneugten wil, maar geen hinder. Nochtans mag voor een dergelijke locatie van de bewoners een normale mate van tolerantie verwacht worden alvorens er sprake kan zijn van een radicale ingreep in de leefomgeving en het woongenot van de verzoekende partij. Het is aan de verzoekende partij om het verbreken van dit relatieve evenwicht aan tolerantie aan te tonen, wat zij in casu nalaat. Het komt de Raad geenszins toe om het administratieve dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen ambtshalve op dit punt te onderzoeken. De verzoekende partij draagt de bewijslast en dient het moeilijk te herstellen nadeel te concretiseren en aanschouwelijk te maken.

3.

Verder stelt de Raad vast, met betrekking tot de aangevoerde aantasting van het uitzicht op het achterliggend agrarisch gebied en, daardoor, het verlies aan ruimtegevoel, dat de verzoekende partij geen exclusief recht heeft op een uitgestrekt uitzicht en een groene omgeving.

De fotoreportage van de verzoekende partij toont veeleer aan dat zij vanaf het gelijkvloers van haar woning en vanuit de tuin slechts deels, namelijk recht vooruit, een open uitzicht op het achterliggend agrarisch gebied heeft. Links kijkt zij volledig aan tegen een zeer diep ingeplant bijgebouw en op haar eigen terrein, rechts achteraan, staat een tuinhuis. In de verte is overigens nog een aanzienlijke constructie zichtbaar en rechts kijkt zij uit op de dichte groenschermen die aan die zijde de percelen van elkaar scheiden.

Dit alles blijkt ook uit de foto's die de tussenkomende partijen hebben neergelegd en die aan de rechterkant nog lintbebouwing laten zien die vanuit de tuin van verzoekende partij weliswaar niet waarneembaar is omwille van vermelde groenschermen.

Vermits de inplanting van de betwiste constructie overigens slechts voor ongeveer 1/3 parallel aan de achterste perceelsgrens van de verzoekende partij is voorzien, achter haar eigen tuinhuis, kan de verzoekende partij vanuit haar tuin en het gelijkvloers van haar woning de betwiste

constructie niet zien. De betwiste constructie heeft trouwens een hoogte die varieert van 3 tot 3,5m, oplopend naar de rechtse perceelgrens toe en dus naar het eigendom van de tussenkomende partij toe.

Aangezien de verzoekende partij niet aantoont dat er op de verdieping van haar pand nog eigenlijke leefruimtes zijn, heeft zij haar nadeel met betrekking tot de aangevoerde aantasting van het uitzicht op het achterliggend agrarisch gebied en het verlies aan ruimtegevoel onvoldoende aannemelijk gemaakt. Ook de aangevoerde verminderde licht- en zoninval vanuit het zuidwesten worden om dezelfde redenen niet, minstens onvoldoende, aannemelijk gemaakt.

Het kennelijk zonder meer, behoudens foto's die veeleer het tegendeel doen aannemen, aanhalen van rechtspraak die ogenschijnlijk feitelijke gelijkenissen vertoont met het voorliggende dossier, zoals de verzoekende partij doet, kan dan ook geenszins volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij aannemelijk te maken.

4.

Tot slot stipt de verzoekende partij de functie/de bestemming/het gebruik van de middelen de bestreden beslissing vergunde berging aan als een stoornis van haar leefklimaat en dus als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De verzoekende partij verwijst hiertoe naar een arrest van 2 mei 1996 (nr. 59.474) van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin – zo blijkt – gesteld wordt dat het nadeel van een derde-belanghebbende bij een vergunning kan gelegen zijn in de functie of de bestemming die aan het gebouw wordt gegeven door de bedrijvigheid die er plaats zal vinden, respectievelijk dat de omstandigheid dat die bedrijvigheid nog eens aan een specifieke milieuvergunning is onderworpen, niet meebrengt dat het nadeel dat verbonden is aan de functie die het gebouw zal vervullen, niet met goed gevolg kan worden aangevoerd ter ondersteuning van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning en zonder meer zou moeten worden toegeschreven aan de milieuvergunning die voor de werking van het bedrijf dat erin zal worden geëxploiteerd, is vereist.

Opnieuw dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij dit nadeel niet, minstens onvoldoende, concretiseert. Het arrest is overigens niet dienstig aangezien een schapenhouderij volgens rubriek 9.6 van VLAREM I pas onderworpen is aan de milieuvergunningsplicht vanaf 150 schapen, zoals de tussenkomende partij terecht stelt.

5.

In zoverre de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen de vereiste ernst ontberen om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing desgevallend te bevelen, is een onderzoek van het mogelijk moeilijk te herstellen karakter van vermelde nadelen niet aan de orde.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0080/SA/4/0056.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER